

[Jens Foged.]

stres side gav vi udtryk for, at vi er villige til at flytte en sjettedpart af denne vurdering over på landbrugets stuehuse mod, at den så naturligvis tages fra jorden — det andet beskatningsgrundlag.

I den forbindelse må jeg sige om landbrugets stuehuse, at de jo ikke alene beskattes på grundlag af en boligværdi. Jeg er overbevist om, at mere end 90 pct. af landbrugets stuehuse er opført før 1959, og derfor har disse huse også en bygningsskat at slæbe på, mens mange af de parcellhuse, som hr. Grünbaum sammenligner med, er nye huse, på hvilke der ikke hviler bygningsskat.

Hvis man endelig tager det materiale, som vi har fået vedrørende den 14. almindelige vurdering, så er det heller ikke rigtigt, at landbrugets stuehuse er vurderet væsensforskelligt fra enfamilieshusene, når man tager det amt for amt. Jeg tager f. eks. Frederiksborg amt, og tager jeg her ejendomsstørrelsen mellem 60 ha og 100 ha, så er landbrugets stuehuse ansat til en værdi af 212.000 kr. I samme amt har enfamilieshusene en gennemsnitsværdi på 198.000 kr. Her er tallet højere for landbrugsstuehusene. Nu kan hr. Grünbaum jo sige: nå ja, det var værdien af landbrugets stuehuse, hvor der var 60-100 ha, det er jo store bygninger. Men lad os så prøve at tage Bornholms amt, det hører da også med til landet. Her tager vi brugsstørrelsen 10-60 ha, den mest almindelige bolig i dansk landbrug. Den er sat i vurderingen til 60.000 kr., mens i samme amt enfamilieshuse er vurderet til 66.000 kr. Kun 6.000 kr.s forskel. Jeg går videre til Maribo amt. Der er stuehusene for den samme ejendomsgruppe sat til 74.500 kr. for landbrugsejendomme, mens værdien af enfamilieshuse er sat til 62.000 kr. Landbrugsstuehusene står højest.

Jeg kan køre videre ned. Nu har jeg holdt mig til øerne. Hvis jeg går ned og ser på, hvordan det er i Jylland, så er ejendommene noget større i Jylland, fordi vi har dårligere jord i det hele taget, det er ringere ejendomme, og derfor tillader jeg mig at tage gruppen mellem 60 og 100 ha i Randers amt. Landbrugets stuehuse er sat til 90.700 kr., enfamilieshuse til 86.000 kr., kun en spændvidde på 4.000 kr. Går vi videre til Hjørring amt, er landbrugets stuehuse sat

til 83.000 kr., enfamilieshuse til 69.000 kr. Sådan kunne jeg blive ved amt for amt.

Det er ikke rigtigt, at det bliver så skæv en fordeling, som hr. Grünbaum har gjort det op til. Når gennemsnittet bliver sådan, som det er blevet, er det, fordi man tager de meget store udsving med; de meget store udsving giver den meget store vægt, og derfor kommer der en skævhed ind i gennemsnittene. Men man kan ikke lovgive efter gennemsnit.

Vi mener altså, at den beskatning, der indtil nu har været efter de nye regler, er rigtig, og vi håber på, at det vil blive accepteret fremover. Om fordelingen mellem de forskellige grupper skulle være lidt anderledes ved den 15. almindelige vurdering, det er vi villige til at drøfte, men vi finder ikke, det er rigtigt, at der skal være en særlig procent for landbrugets stuehuse i forhold til andre.

Vi ønsker en vurdering på en sådan måde, at når selvangivelsen skal udfyldes, når forskudsskemaet skal udfyldes nu under kilde-skatten, så kan landmændene lige så godt som andre selv anføre lejeværdien uden at være underkastet tilfældighedens lov i form af en skønsmæssig vurdering. Derfor ønsker vi det princip bibeholdt med de få rettelser, som eventuelt kunne indføres.

Helge von Rosen: Lejeværdien af stuehusene har ikke alene, som man forstår, været det store spørgsmål i udvalgsarbejdet, det har også været et ubehageligt spørgsmål. Det socialdemokratiske mindretals bemærkninger til dets forslag om at vende tilbage til direkte skønsmæssig ansættelse understreger ligesom hr. Grünbaums bemærkninger før det ubehagelige, når det siges, dels at ansættelserne er blevet for lave i sammenligning med de tidligere beløb, der fremkom ved direkte skøn, dels at det var en klar forudsætning for procentreglen, at dette ikke skulle ske.

Denne forudsætning er jo det penible, men jeg tror, at betænkningen og tillægsbetænkningen fra 1969 viser, at det for det første blev aftalt i udvalget og lovet af finansministeren, at udviklingen skulle undersøges og bedømmes på basis af 14. almindelige vurdering, og for det andet på speciel foranledning af socialdemokratiet uddybet i